

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 6T/68/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1322010410
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Kapinaj
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2022:1322010410.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v Bratislave samosudcom JUDr. Jurajom Kapinajom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 16.11.2022 takto

r o z h o d o l :

r o z h o d o l :

obžalovaný:

K. N., J.. XX.XX.XXXX I. Y., Y.. G. H. XX, Y..Č.. I. I. I. W. G.,

je vinný, že

dňa 07.03.2022 v čase okolo 20.45 h vo vestibule železničnej stanice "Senec", na adrese Železničná ulica, Senec, po predchádzajúcej slovnej hádke fyzicky napadol poškodeného D. K. a to tak, že kým sa poškodený zohrieval pri radiátore, kde stál a obvinený sedel na lavičke v asi 10 metrovej vzdialenosti od poškodeného, obvinený sa ho viac krát pýtal, či chce prespať na stanici, alebo spolu s ním v opustenej budove, na čo mu poškodený odpovedal, že na stanici, čo obvineného rozzúrilo, prešiel krížom cez vestibul k poškodenému, z vrečka svojej vetrovky vytiahol svoj nôž zn. HONG LI s dĺžkou čepele 80 mm, a tomuto z bezprostrednej blízkosti, držiac ho vo svojej ľavej ruke ho čepeľou vrazil do brucha poškodeného, ktorý však mal na sebe tričko, pulóver a koženú bundu, ktorú mal zapnutú, v dôsledku čoho čepeľ noža vnikla do oblasti brušnej iba približne 2 cm hlboko, čím poškodenému spôsobil bodnú ranu brušnej steny v oblasti pravého hypochondria, ktorá mu musela byť zošitá v UNB Bratislava, Nemocnica Ružinov, čím týmto konaním mohlo prísť vzhľadom na lokalizáciu bodného poranenia a typ zraňujúceho predmetu - noža k poškodeniu dôležitého orgánu poškodeného a nebezpečenstvu pre jeho život alebo iný závažný dlhšie trvajúci alebo trvalý následok; následne sa poškodený v dôsledku bodného poranenia brucha prehol od bolesti v páse smerom dopredu a padol na kolená, kde zostal kľačať, čo využil obvinený, pristúpil bezprostredne k nemu a kolenom svojej pravej nohy ho v tejto polohe kopol od nosa, čím mu spôsobil zlomeninu nosových kostí a pomliaždenie tváre, ktoré mu boli ošetrené v UNB Bratislava, Nemocnica Ružinov, s celkovou dobou liečenia od jedného do štyroch týždňov

t e d a

fyzicky, na mieste verejnosti prístupnom sa dopustil výtržnosti tým, že napadol iného a vykonal konanie ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu skutku spočívajúceho v tom, že inému úmyselne spôsobí ťažkú ujmu na zdraví, pričom k dokonaniu skutku nedošlo,

č í m s p á c h a l

zločin ublíženia na zdraví v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1, § 155 odsek 1 Trestného zákona v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona,

za to sa
o d s u d z u j e:

Podľa § 155 ods. 1 Tr. zákona, § 37 písm. h/, písm. m/Tr. zákona, § 38 ods. 2, ods. 5 Tr. zákona, § 41 ods. 1 Tr. zákona k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 8 (osem) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/Tr. zákona, súd obžalovanému ukladá trest prepadnutia veci a to: 1 ks nôž zn. HONG LI s dĺžkou čepele 80 mm.

Podľa § 60 ods. 5 Tr. zákona vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát.

Podľa § 287 ods. I Tr. poriadku súd obžalovaného zaväzuje k náhrade škody voči poškodeným:
- Všeobecná zdravotná poisťovňa a.s, Bratislava, vo výške 972,29,- Eur,
- D. K., J.. XX.XX.XXXX, Y.. G. N., I. I. XXXX,XX,-D..

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní konanom dňa 12.08.2022 uznal obžalovaného za vinného zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona a uložil mu úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky zo zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia a trest prepadnutia veci.

Na podklade odvolania prokurátora Krajský súd v Bratislave, uznesením zo dňa 06.10.2022, sp. zn. 4To/124/2022 zrušil rozsudok súdu prvého stupňa s tým, že rozhodnutie prvostupňového súdu trpí vadami. Krajský súd vytkol súdu prvého stupňa, že nevykonal dôkazy súvisiace so zranením poškodeného, spôsobené obžalovaným kopnutím do hlavy, ako i odvolací súd vyslovil prečo je právna kvalifikácia súdu prvého stupňa nesprávna.

Súd prvého stupňa teda rešpektujúc právny názor odvolacieho súdu vec opätovne prjednal na hlavnom pojednávaní s tým, že v rámci dokazovania oboznámil za súhlasu procesných strán znalecký posudok ohľadom zranení poškodeného, pričom postupoval podľa § 268 ods. 2 Trestného poriadku, keďže znalec sa na hlavné pojednávanie včas nedostavil.

Nasledujúcu skutkovú časť rozsudku súd prvého stupňa prevzal z pôvodného rozhodnutia, nakoľko odvolací súd neprikázal, aby súd opätovne vykonal dokazovanie a súd to považuje aj pre úplnosť, presvedčivosť a zrozumiteľnosť rozsudku za potrebné:

Obžalovaný v rámci výpovede na hlavnom pojednávaní v zásade uviedol, že skutok sa stal tak, ako je opísaný v obžalobe, pričom svoju obranu opieral o to, že poškodený ho slovne napádal, že nožík držal v ruke ako išiel oproti poškodenému, a že on ani nevedel, že sa poškodený napichol na nožík. Obaja boli pod vplyvom alkoholu. Na jednej strane obžalovaný tvrdí, že skutok sa stal ako je opísaný v obžalobe a potom, hovorí, že poškodený sa na nožík napichol sám. Táto časť obrany obžalovaného je zo strany súdu vyhodnotená ako účelová a ktorá je v rozpore s ostatným vykonaným dokazovaním.

Od samotného počiatku obhajoba namietala právnu kvalifikáciu konania, s tým že obranu postavili na tom, že skutok by mal byť právne kvalifikovaný len ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona.

Oproti tejto obrane stojí výpoveď poškodeného, ktorý jasne opísal priebeh skutku, v podstatných rysoch v zhode s jeho výpoveď v prípravnom konaní. Uviedol, ako potom, čo obžalovanému povedal, že s ním nejde spať, tento vytiahol nožik a jeden krát ho bodol do brucha s tým, že keď si poškodený kľakol na zem, tak ho obžalovaný ešte kopol do oblasti hlavy, do nosa, odkiaľ mu začal tiecť krv. Následne na to, obžalovaný hodil po poškodenom servítky nech sa utrie a zamrmlal si niečo v tom zmysle, že nech poškodený skape. Poškodený potom išiel, za železničiarom, ktorý mu zavolať sanitku, a obžalovaného potom doviezli policajti do kancelárie, s tým, že či je toto ten čo poškodeného bodol, to je v rozpore s tým čo vypovedal obžalovaný, ako i to čo vypovedal svedok I., tí zhodne uviedli, že obžalovaní sa opieral o dvere a v podstate sa zaujímal o to v akom stave je poškodený, čo tvrdil obžalovaný.

Teda aj v osobe poškodeného súd videl do istej miery zaujatého človeka, ktorý možno si nepamätal, alebo si nechcel pamäť.

Osoby oboch aktérov treba vidieť aj v kontexte ich spoločného spolužitia. Oba sú bezdomovcami, ktorí sú na jednej strane kamaráti, ktorí spolu pijú, varia si, bývajú v opustenej budove, stretávajú sa s ostatnými na stanici, a na strane druhej, sa aj povadia, pobijú a pod.

Záverom je potrebné k tejto časti uviesť, že súd mal za preukázané, že obžalovaný jeden krát bodol poškodeného do oblasti brucha, ako i to, že ho následne kopol do oblasti tváre.

Podľa záverov znaleckého posudku, rana, ktorú utrpel poškodený, zodpovedala profilu čepele noža, a bola hlboká 2 cm. Jednalo sa o bodné zranenie s nižšou úrovňou závažnosti a hodnotené ako povrchové poranenie, ktoré nepenetrovalo, do priestoru brušnej dutiny, a významnejšie neobmedzovalo poškodeného v jeho živote.

Znalec na jednej strane uvádza, že v mieste vpichu sa nachádzajú orgány, ako žlčník, pečeň, hrubé a tenké črevo. Na poranenie veľkých ciev, čo je život ohrozujúce, sa vyžaduje prienik čepele do priestoru brušnej dutiny - orientačne viac ako 6 cm. Čo je však tiež významné, že znalec konštatoval, že: „Veľkosť energie vpichu priamo podmieňuje hĺbku penetrácie čepele do tkaniva brušnej steny a do priestoru brušnej dutiny. Obvinený vo svojej výpovedi uviedol, že bodol nôž do oblasti pravého hypochondria poškodeného malou intenzitou. Uvedenej malej intenzite bodnutia zodpovedá hĺbka penetrácie bodného kanála. Čepeľ noža pri vpichu penetrovala len tkanivá brušnej steny pričom neprenikla do priestoru brušnej dutiny. V prípade použitia vyššej intenzity bodnutia by čepeľ noža pravdepodobne prenikla hlbšie do priestoru brušnej dutiny s rizikom poranenia vnútrobrušných orgánov. Hĺbku penetrácie čepele noža mohlo modifikovať aj oblečenie. Pokiaľ mal poškodený na sebe hrubšie a tvrdšie oblečenie to mohlo významne redukovať rozsahu penetrácie noža.

K zraneniu poškodeného, ktoré utrpel kopnutím do oblasti hlavy znalec konštatoval, okrem vyššie uvedeného bodného zranenia i pomliaždenie tváre a zlomeninu nosových kostí. Toto pomliaždenie tváre bolo spôsobené tupým predmetom - konkrétne podľa výpovedí účastníkov útoku, kopnutím obžalovaného do tváre poškodeného, a rovnakým mechanizmom vzniklo aj zlomenie nosových kostí. Celkový čas hojenia sa zlomeniny nosových kostí možno odhadnúť na 4-6 týždňov. Poranenia, ktoré utrpel poškodený majú charakter ľahkých poranení, ľahkej ujmy na zdraví.

Na základe takto vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní po opakovanom prehodnotení skutkového a na neho nadväzujúceho právneho posúdenia konania obžalovaného, a v názorovej zhode s právnym názorom Krajského súdu v Bratislave súd prvého stupňa uzatvára, že obžalovaný je postavený pred súd pre pokus ťažkej ujmy na zdraví a hoci samotné bodné poranenie poškodeného nenapĺňa znaky ťažkej ujmy na zdraví v zmysle § 123 ods. 3 Trestného zákona, a teda nešlo o vážnu poruchu zdravia, súd nižšie vysvetlí v kontexte s judikatúrou, prečo posudzoval toto konanie obžalovaného tak, ako ho kvalifikovala obžaloba.

V prvom rade v skutkovej vete obžaloby, sa nachádzal opis iného konkrétneho možného následku, keď prokuratúra konkrétne uvádzala: „čím týmto konaním mohlo prísť vzhľadom na lokalizáciu bodného poranenia a typ zraňujúceho predmetu - noža k poškodeniu dôležitého orgánu poškodeného a nebezpečenstvu pre jeho život alebo iný závažný dlhšie trvajúci alebo trvalý následok“, čo je práve tou skutočnosťou z ktorej sa odvíja i judikatúra, že z hľadiska možného spôsobenia následku je teda podstatným to, aby páchatel vedel, že jeho konkrétne konanie, teda hlavne spôsob útoku, môže mať za možný následok spôsobenie ťažkej ujmy na zdraví a aby si bol vedomý súvislosti medzi svojím konaním a následkom. Na zavinenie páchatela tak spravidla usudzujeme zo spôsobu útoku, avšak osobitnú pozornosť pri preukazovaní úmyslu, a to hlavne v prípade nepriameho úmyslu pri pokuse, je nutné venovať intenzite útoku (Solnař. V. a kol.: Systém českého trestního práva: Základy trestní odpovědnosti. Praha: Novatrix, 2009, s. 299). Z uvedeného vyplýva, že k vážnejším poraneniám poškodeného nedošlo nie v dôsledku slabej intenzity bodnutia, ale pre prekážky spočívajúce v hrubšom

oblečení poškozeného, které zmiernili intenzitu síly, kterou obžalovaný působil na tělo poškozeného. Z vykonaného dokazování tiež vyplynulo, že potom, čo obžalovaný poškozeného bodol do brucha, v dôsledku čoho si poškodený kľakol na zem, tak obžalovaný následne kopol poškozeného do oblasti tváre, čím mu spôsobil ďalšie poranenia a pri tom vyslovil slová nech poškodený skape. Z tohto celkového správania sa obžalovaného je preukázaný podľa súdu priamy úmysel obžalovaného, spôsobiť poškodenému ťažkú ujmu na zdraví, pričom len vplyvom „náhody - hrubšieho oblečenia“ nedošlo k závažnejšiemu následku. Aj samotná judikatúra v tomto smere hodnotí úmysel spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví, nie len predmetom - zbraňou, ktorou sa útočí, ale i oblasť tela, do ktorej sa útočí. Bodné poranenie brušnej dutiny, kde sa nachádzajú vnútorné orgány aj pre život nevyhnutné, a ktoré poranenie vnútorných orgánov, je spojené s vnútorným krvácaním a potrebou nie len ošetrenia, ale najčastejšie i neodkladného život zachraňujúceho chirurgického zákroku (čo konštatoval nakoniec aj znalec), je potrebné v tomto prípade hodnotiť ako pokus ťažkej ujmy na zdraví!

Pokus ťažkej ujmy na zdraví preto prichádza do úvahy iba v prípade, pokiaľ páchatel vedel, že svojím konaním môže spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví poškozeného a pre prípad, že ju spôsobí, s tým bol uzročený, pričom konkrétne vykonanie tohto konania musí mať jednoznačnú súvislosť s možným vznikom ťažkej ujmy na zdraví, ktorá je bežne rozpoznateľná pre páchatela a ktorá je relatívne pravdepodobná (primerane nález Ústavného súdu ČR sp. zn. I. ÚS 1038/2017 zo dňa 21.09.2017, ktorého závery sú v rámci komparatívneho výkladu práva použiteľné aj na území SR).

Súd je preto toho názoru, že skutok vymedzený v skutkovej vete obžaloby naplňa všetky znaky skutkovej podstaty zločinu ublíženia na zdraví v štádiu pokusu podľa § 14 k § 155 ods. 1 Trestného zákona., v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, kedy potom čo poškozeného bodol, ho následne ešte aj kopom do oblasti hlavy čím súčasne naplnil všetky znaky daného prečinu. Obžalovaný preto aj v tomto prípade zjavne chcel poškodenému spôsobiť ublíženie na zdraví v zmysle § 123 ods. 2 Trestného zákona.

Súd pri úvahe o druhu a výške trestu pri rešpektovaní zásad ukladania trestov tak, ako to má na mysli ustanovenie § 34 Trestného zákona, prihliadol na spôsob spáchania činu úmyselným konaním obžalovaného, jeho následok, ktorým je úmyselný pokus ťažkej ujmy na zdraví ublíženie na zdraví, absenciu poľahčujúcej okolnosti avšak prítomnosť dvoch okolností priťažujúcich, že už bol za taký čin odsúdený a spáchal viac trestných činov.

Avšak vzhľadom k tomu, že obžalovaný opätovne spáchal zločin súd v zmysle § 38 ods. 5 Trestného zákona, obligatórne zvyšoval dolnú hranicu trestnej sadzby o 1/2. V takom prípade sa ustanovenie o prevahe priťažujúcich okolnostiach nepoužije, pričom súd ich do výroku o treste uviedol, aby tak bola jednak naplnená zásada podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, teda že súd pri úvahe druhu a výške trestu prihliadne na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností a tak sa odzrkadlila i závažnosť konania obžalovaného.

Súd súčasne ukladal trest úhrnný a to podľa ustanovenia najprísnejšie trestného, ktoré je v tomto prípade ublíženie na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona, so sadzbou 4-10 rokov. S poukazom na vyššie uvedené súd následne zvyšoval dolnú hranicu trestnej sadzby tak, že ukladal trest v rozmedzí 7-10 rokov.

Pri úvahe o konkrétnej výške trestu, súd vzal do úvahy aj minulosť obžalovaného, ktorý bol už aj v minulosti odsúdený pre násilné trestné činy a tieto odsúdenia zjavne nevedli k jeho náprave, ako i to, že úmyselný útok obžalovaného nožom na poškozeného nie je možné bagatelizovať, pretože takéto konanie spôsobí takmer vždy poškodenej osobe poruchu zdravia. Išlo preto o závažný útok na inú osobu za použitia zbrane a preto spôsob spáchania činu, jeho následok (ublíženie na zdraví), zavinenie (priamy úmysel u obžalovaného) a malichernú pohnútku (riešenie konfliktu medzi dvomi opitými osobami) je nutné hodnotiť v neprospech obžalovaného. Za takýchto okolností je preto potrebné uložiť obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody (s poukazom na uvedené skutočnosti zjavne nie sú naplnené podmienky na uloženie podmienečného trestu odňatia slobody v zmysle § 49 ods. 1 Tr. zák.) a to pri spodnej hranici trestnej sadzby (8 rokov), nakoľko tu absentujú akékoľvek poľahčujúce okolnosti na strane obžalovaného, ktoré by boli spôsobilé vyvážiť pomerne závažný priebeh okolností prípadu, mieru zavinenia obžalovaného, či spôsobený následok.

Zároveň bol obžalovanému uložený i trest prepadnutia veci, nakoľko táto bola použitá na spáchanie trestného činu.

Podľa názoru súdu trest, ktorý bol obžalovanému uložený je dostatočný, adekvátny a spravodlivý a splní svoj účel tak, ako to má na mysli ustanovenie § 34 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona.

Súd v rámci adhézneho konania zaviazal obžalovaného k náhrade škody voči poškodeným subjektom, nakoľko škoda bola riadne a včas uplatnená, a obžalovaný s jej výškou a ochotou jej náhrady súhlasil v úvode hlavného pojednávania. Preto súd ani v zmysle § 261 ods. 2 Trestného poriadku ďalšie dokazovanie k uplatnenému nároku na náhradu škody nevykonával, keďže nemal o tomto nároku dôvodné pochybnosti.

Poučenie:

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie a to do 15 dní od oznámenia rozsudku na Okresný súd Bratislava III. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku